

Πρόλογος

Υπάρχουν για κάθε άνθρωπο τόποι προορισμένοι για την ευτυχία, τοπία στα οποία μπορεί να αναπτυχθεί και να γνωρίσει, πέρα από την απλή απόλαυση της ζωής, μια χαρά που μοιάζει με έκσταση, μια από εκείνες τις χαρές για τις οποίες ο Φλωμπέρ λέει: «Διέκρινα μερικές φορές μια ψυχική κατάσταση ανώτερη από τη ζωή, στην οποία η δόξα δεν θα σήμαινε τίποτα, και όπου ακόμη κι ίδια η ευτυχία θα ήταν άχρηστη».

Η Μεσόγειος μπορεί να εμπνεύσει μια τέτοια ψυχική κατάσταση. Δεν κινδυνεύει να σε ρίξει σ' αυτήν τη συναισθηματική σύγχυση που έκανε τους ρομαντικούς να διακρίνουν μέσα στα τοπία μια πνευματική τροφή ή ακόμη μια διαίσθηση του θείου. Με τις γραμμές και τα σχήματα τα οποία επιβάλλει καθιστά την αλήθεια αναπόσπαστη από την ευτυχία· ακόμη και η μέθη του φωτός διεγείρει τη στοχαστική διάθεση¹. Μπορεί λοιπόν να εμπνεύσει μια μεταφυσική η οποία να βρίσκεται σε ίση απόσταση από τη λατρεία του Απόλυτου και τη λατρεία της δράσης.

Ιούλιος 1939

1. Κανείς δεν το διατύπωσε καλύτερα από τον Πωλ Βαλερύ στις σελίδες εκείνες από τις οποίες δανειστήκαμε τον τίτλο.